

A

Pendakwa Raya lwn Khartikraj a/l Selvaraji

B

MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — RAYUAN JENAYAH NO 42H-17-04
TAHUN 2014
NOORIN BADARUDDIN PK
16 OKTOBER 2014

C

Prosedur jenayah — Rayuan — Rayuan oleh pihak pendakwaan — Rayuan terhadap hukuman — Tertuduh dipertuduh atas kesalahan merompak dan menyebabkan kecederaan parah — Tertuduh dijatuhkan hukuman empat tahun penjara dan satu kali sebatan — Sama ada hukuman yang dijatuhkan berpatutan dengan kesalahan yang dilakukan — Sama ada terlalu ringan — Kanun Keseksaan, ss 395 & 397

D

Ini adalah rayuan pendakwa raya/perayu terhadap hukuman yang telah dijatuhkan ke atas responden oleh hakim mahkamah sesyen ('HMS'). Responden telah dipertuduh bersama-sama dengan tiga orang lagi yang masih bebas atas kesalahan merompak seutas rantai leher dan menyebabkan cedera parah kepada seorang lagi. Responden didapati bersalah di bawah s 395 Kanun Keseksaan dibaca bersama-sama s 397 Kanun yang sama dan dijatuhkan hukuman empat tahun penjara dan satu kali sebatan. Tidak berpuas hati dengan hukuman tersebut, perayu memfailkan rayuan ini dan menghujahkan bahawa hukuman yang dijatuhkan oleh HMS terlalu ringan berbanding keseriusan kes dan hukuman yang diperuntukkan oleh undang-undang di bawah ss 395/397 Kanun Keseksaan; tempoh pemenjaraan yang panjang adalah satu bentuk hukuman yang sesuai; dan walaupun perbuatan jenayah ini merupakan perbuatan kali pertama oleh responden dan umur responden yang masih muda, ianya tidak dapat menidakkan fakta bahawa rompakan bersenjata merupakan satu kesalahan jenayah yang serius dan boleh dijatuhkan hukuman berat. Perayu memohon hukuman sebat di bawah s 397 yang sebelum ini dijatuhkan oleh HMS sebanyak satu kali sebatan ditambah sebagai satu bentuk pengajaran kepada responden.

E

F

G

H

Diputuskan, membenarkan rayuan:

I

- (1) Walaupun HMS telah mengambil kira trauma yang dialami oleh SP3 dan menyatakan bahawa beliau mengambil kira faktor kepentingan awam yang dikatakan adalah faktor yang penting, tetapi hukuman yang dijatuhkan oleh HMS adalah tidak konsisten dan tidak berpadanan atau senada dengan pertimbangan kepentingan awam dan kesan jenayah tersebut ke atas mangsa yang dikatakan oleh beliau telah diambil kira (lihat perenggan 28).

- (2) Hukuman yang dijatuhkan oleh HMS terlalu ringan dan tidak mencerminkan keseriusan kesalahan di bawah s 395 Kanun Keseksaan yang merupakan satu jenayah yang berat. Hukuman empat tahun penjara dan satu kali sebatan bukanlah cerminan yang benar kepada kesalahan seperti ini (lihat perenggan 29). A
- (3) Faktor pemberatan perlu diambil kira kerana kejadian ini melibatkan dua orang mangsa yang mana salah seorang daripada mereka telah mengalami kecederaan yang serius. Seringkali kejadian rompak berlaku di dalam bangunan seperti di dalam rumah. Namun di dalam kes ini, rompakan berlaku di jalan raya. Ini menunjukkan betapa tegarnya responden dan rakan-rakannya yang berani melakukan kesalahan rompakan bersenjata di jalan raya iaitu tempat yang sering kita ingat hanya akan berlaku kemalangan jalan raya sahaja (lihat perenggan 33). B
- (4) Faktor usia responden menjadi salah satu faktor yang dipertimbangkan oleh hakim mahkamah sesyen. Namun demikian, mahkamah ini harus memastikan bahawa terdapat keseimbangan yang perlu dilakukan antara kepentingan awam yang perlu diberi keutamaan dan kepentingan responden yang masih muda (lihat perenggan 37–38). C
- (5) Hukuman empat tahun dan satu kali sebatan yang dijatuhkan ke atas responden adalah hukuman yang tidak wajar dan tidak akan memberi pengajaran kepada responden untuk tidak melakukan jenayah yang serupa. Hukuman HMS diketepikan dan sebagai ganti, mahkamah menjatuhkan hukuman 12 tahun penjara dan hukuman rotan sebanyak dua kali sebatan ke atas responden (lihat perenggan 56 & 63). D
- E
- F

[English summary

This was the prosecution/appellant's appeal against the sentence made against the respondent by the sessions court judge ('the SCJ'). The respondent was charged with three others at large for the offence of robbing a necklace and causing grievous hurt to another. The respondent was found guilty under s 395 of the Penal Code read together with s 397 of the same Act and was sentenced to four years imprisonment and one stroke of the rotan. Dissatisfied with the said sentence, the appellant filed this appeal and argued that the sentence by the SCJ was too light in comparison to the seriousness of the case and the sentence provided by the law under ss 395/397 of the Penal Code; a long imprisonment period was the appropriate form of sentence; and even though this crime was the first offence committed by the respondent and he was still at a young age, it could not deny the fact that armed robbery was a serious offence and could be met with a heavy sentence. The appellant appealed against the caning sentence under s 397, which was only one stroke, to be increased to another stroke as some form of deterrence to the respondent.

Held, allowing the appeal:

- A (1) Even though the SCJ had taken into account the trauma experienced by SP3 and stated that he had considered public interest which was said to be the most important factor, the sentence imposed by the SCJ was not consistent and did not fit or match the considerations of public interest and the impact the crime on the victim which he claimed to have been
- B taken into account (see para 28).
- (2) The sentence handed down by the SCJ was too light and did not reflect the seriousness of the offence under s 395 of the Penal Code, which was a serious crime. Sentence of four years in prison and a single stroke was
- C not a true reflection on offences like this (see para 29).
- (3) The weighting factors should be taken into account because this incident involved two victims one of which was seriously injured. Robbery often takes place in a building such as a house. But in this case, a robbery occurred on the road. It showed how the respondent and his friends dared
- D to make such offence of armed robbery on the road where it is often thought that only road accident would occur (see para 33).
- (4) The young age of the respondent was one of the factors considered by the judge. However, this court must ensure that there is a balance between public interest which must be given priority and interest of the of young
- E respondent's young age (see paras 37–38).
- (5) The sentence of four years and one stroke of rotan imposed on respondents was no appropriate and will not serve as a deterrent to the respondents for not committing the same crime. The SCJ's sentence was set aside and instead, the court sentenced the respondent to 12 years imprisonment and a penalty of two strokes of the rotan (see paras 56 & 63).]]]
- F

Nota-nota

- G Untuk kes mengenai rayuan oleh pihak pendakwaan, lihat 5 *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 492.

Kes-kes yang dirujuk

- H *Ahmad Nizam bin Mohammed & Anor Saini bin Mohd Edrus v Pendakwa Raya* [2010] MLJU 365; [2010] 1 LNS 315, MT (dirujuk)
Ahmad Rashidi bin Zainol & Anor v PP [2014] 9 MLJ 562; [2013] 9 CLJ 476, MT (dirujuk)
Azwel bin Mohd Ali lwn Pendakwa Raya [2013] 1 MLJ 253; [2012] 6 CLJ 809, MR (dirujuk)
- I *Lim Yoon Fah v PP* [1971] 1 MLJ 37 (dirujuk)
Pendakwa Raya lwn Burhanuddin [2006] 6 MLJ 465; [2006] 8 CLJ 409, MT (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256 (dirujuk)
PP v Tan King Hua [1966] 1 MLJ 115 (dirujuk)

PP v Teh Ah Cheng [1976] 2 MLJ 186; [1976] 1 LNS 116 (dirujuk) A
Rex v Grondkwoski [1946] All ER 560, MR (dirujuk)
Rex v Kenneth John Ball [1951] 35 Cr App R 164, MR (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Kanun Keseksaan ss 304(a), 379, 392, 395, 397 B
Akta Dadah Berbahaya 1952

Harris Ong (Timbalan Pendakwa Raya Negeri Perak) bagi pihak perayu.
Balakrishna Balaravi (Yayasan Bantuan Guaman Kebangsaan) bagi pihak C
responden.

Noorin Badaruddin PK:

[1] Ini adalah rayuan pendakwa raya/perayu terhadap hukuman yang telah D
dijatuhkan ke atas responden oleh hakim mahkamah sesyen pada 19 Disember 2013. Responden telah didapati bersalah di bawah s 395 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 397 Kanun yang sama setelah perbicaraan penuh dijalankan di mana di akhir kes, hakim mahkamah sesyen telah mendapati bahawa E
responden telah gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Responden telah dijatuhkan dengan hukuman empat tahun penjara dari tarikh hukuman dijatuhkan dan satu kali sebatan.

[2] Pertuduhan terhadap responden adalah seperti berikut:

Bahawa kamu bersama-sama dengan tiga orang lagi yang masih bebas pada F
13/7/2010 jam lebih kurang 11.30 malam di tepi jalan kawasan tapak pasar malam Kampong Acheh, Sitiawan, di dalam Negeri Perak Darul Ridzuan, telah melakukan rompak ke atas Nurul Izwana bt Ishak, No KP 880105-08-6372 iaitu seutas rantai leher dan semasa kamu telah melakukan rompak, kamu telah menyebabkan cedera parah kepada Mohd Hapizal b Shamsol Bahrin, No KP 871114-08-6273 dan G
dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 395 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 397 Kanun yang sama.

[3] Pihak pendakwaan telah memanggil seramai sembilan orang saksi untuk H
membuktikan kes terhadap responden.

[4] Fakta kes menzahirkan bahawa pada 13 Julai 2010 sekitar jam 11.20 I
malam SP3, Nurul Izwana bt Ishak dan rakannya SP4, Mohd Hapizal bin Shamsol Bahrin telah menaiki kereta Toyota ('kereta tersebut') dari Kampong Acheh ke Sitiawan Perak. Dalam perjalanan tersebut, sekumpulan empat orang lelaki berketurunan India yang menunggang dua buah motosikal datang dari belakang kereta tersebut dan salah sebuah motosikal yang dinaiki oleh lelaki-lelaki India tersebut telah menggesel 'bumper' kereta tersebut.

- A [5] SP3 dan SP4 kemudiannya memberhentikan dan turun dari kereta tersebut bertujuan untuk berbincang dengan lelaki-lelaki India itu mengenai kejadian tersebut. Semasa mereka sedang berbincang, SP3 menyatakan salah seorang lelaki India tersebut telah meragut rantai leher yang dipakai olehnya
- B [6] SP3 dan SP4 telah bergelut dengan lelaki-lelaki India tersebut dan menurut SP3 lagi mereka telah cuba menculik SP3 dan SP4 dengan membawa mereka masuk ke dalam kereta tersebut tetapi tidak berjaya. SP3 juga telah dipijak dan dipukul di kepala.
- C [6] Menurut SP3 lagi, beliau dan SP4 telah dihumban masuk ke dalam kereta tersebut dan keempat-empat lelaki India itu juga telah masuk ke dalam kereta tersebut. SP4 telah melawan dan bergelut dengan lelaki-lelaki India tersebut. Dalam masa yang sama ada orang awam datang menolong setelah mendengar jeritan SP3. Lelaki-lelaki India tersebut telah melarikan diri.
- D [7] Orang awam yang telah datang membantu SP3 dan SP4 tersebut ialah SP6, Encik Ariffadillah bin Md Zain.
- E [8] Menurut SP3 beliau dapat mengecam responden yang dikatakan kurus berbanding dengan tiga orang lelaki India yang lain yang lebih besar saiz mereka. Menurut SP3 rantai leher emas yang dipakainya telah diragut tetapi beliau tidak pasti siapakah di antara lelaki India tersebut yang telah meragut rantai emasnya. SP3 juga melihat ada senjata parang panjang dan pisau lipat yang digunakan oleh lelaki-lelaki India tersebut.
- F [9] SP3 juga menjelaskan bahawa beliau boleh mengingati bentuk badan lelaki-lelaki India tersebut kerana tempat kejadian terang disebabkan terdapatnya lampu jalan. Semasa kejadian, tidak ada banyak kereta yang lalu lalang namun salah sebuah kenderaan yang lalu di situ ialah lori SP6.
- G [10] Keterangan SP3 disokong oleh SP4. Menurut SP4, beliau telah ditetak di kepala dari belakang dengan satu senjata. Selepas beliau ditetak beliau telah dimasukkan ke dalam kereta. Menurut SP4 lelaki-lelaki India tersebut telah cuba memandu kereta tersebut tetapi tidak berjaya. Menurut SP4 lagi, beliau dapat memegang salah seorang lelaki India tersebut. Salah seorang lelaki India tersebut yang duduk di sebelahnya telah cuba keluar tetapi beliau dapat memeluk bahu lelaki India tersebut. Semasa membuka pintu kereta tersebut, ada kenderaan orang awam melalui tempat kejadian dan membantu SP4 dan SP3.
- H [11] SP4 dapat mengecam responden kerana menurut beliau respondenlah yang telah memukul dan memegang beliau. Responden jugalah yang telah duduk di sebelah SP4 di dalam kereta tersebut dan SP4 telah memeluk bahu responden dalam percubaannya untuk membawa responden keluar dari kereta
- I

tersebut. SP4 menyatakan bahawa lelaki-lelaki India tersebut menggunakan parang untuk memukulnya. A

[12] SP6 dalam keterangannya telah melalui tempat kejadian pada masa yang material dan melihat pergelutan yang berlaku. Beliau melihat SP4 bergelut dengan responden dan telah membantu menangkap responden. Selepas itu, anggota polis sampai di tempat kejadian dan SP6 telah menyerahkan responden kepada SP2. B

[13] Ketiga-tiga SP3, SP4 dan SP6 mengesahkan bahawa cahaya di tempat kejadian adalah terang kerana terdapatnya lampu-lampu jalan di situ. C

[14] Semasa kawad cam dijalankan, SP4 dapat mengesahkan responden manakala SP3 tidak dapat mengesahkan sesiapa dalam barisan kawad cam tersebut. D

[15] Menurut Dr Noor Khairul bin Mohd, SP7 mengesahkan bahawa SP4 telah tiba di hospital dalam keadaan berlumuran darah. Terdapat dua kesan luka yang teruk pada SP4 iaitu di bahagian kepala dan lutut kiri. Bahagian kepala SP4 terpaksa dijahit. E

[16] Setelah memerintahkan responden membela diri, hakim mahkamah sesyen mendapati responden telah gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan dan telah mensabitkan dan menjatuhkan hukuman seperti yang tersebut di atas. F

[17] Perayu telah tidak berpuas hati dengan hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen tersebut. Antara alasan yang telah diberikan oleh perayu ialah hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen adalah terlalu ringan (*manifestly inadequate*) berbanding dengan keseriusan kes dan hukuman yang diperuntukkan oleh undang-undang di bawah ss 395/397 Kanun Keseksaan. Alasan-alasan lain yang diberikan oleh perayu adalah sepertimana petisyen rayuannya di ms 3–4 rekod rayuan. G

[18] Perayu seterusnya berhujah bahawa kes yang melibatkan jenayah rompakan sebegini adalah berleluasa dan semakin meningkat. Pihak pendakwaan menyatakan bahawa jenayah sebegini akan menyumbang kepada jenayah-jenayah lain seperti jenayah terhadap tubuh badan ie pembunuhan dan lain-lain. Di dalam keadaan ini, perayu menyatakan mahkamah memainkan peranan yang besar untuk melindungi masyarakat dari ancaman tersebut dan memastikan pesalah-pesalah tersebut dikenakan hukuman yang sewajarnya. Masyarakat akan berasa tidak selamat dan terancam sekiranya jenayah rompakan terus berleluasa tanpa dikawal. H I

- A [19] Menurut pihak perayu lagi, tempoh pemenjaraan yang panjang adalah satu bentuk hukuman yang sesuai. Walaupun perbuatan jenayah ini merupakan perbuatan kali pertama oleh responden dan umur responden yang masih muda, ianya tidak dapat meniadakan fakta bahawa rompakan bersenjata merupakan satu kesalahan jenayah yang serius dan boleh dihukum berat seperti mana yang terdapat dalam ss 395 dan 397 Kanun Keseksaan.
- B
- C [20] Pihak perayu juga berhujah bahawa responden harus diberi pengajaran sewaktu umurnya masih muda agar dapat membentuk dirinya sebagai insan yang berguna di masa hadapan. Perayu menyatakan ini adalah kerana umur responden yang masih mentah menyebabkan dia mudah terpengaruh dengan rakan-rakan yang dikhuatiri menjurus kepada perkara yang tidak baik. Justeru itu, pihak perayu memohon agar hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen tersebut diketepikan dan digantikan dengan hukuman pemenjaraan yang lebih setimpal.
- D
- E [21] Akhir sekali, perayu memohon hukuman sebat di bawah s 397 yang sebelum ini dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen sebanyak satu kali sebatan ditambah sebagai satu bentuk pengajaran kepada responden. Perayu mengguna pakai kes *Ahmad Nizam bin Mohammed & Anor Saini bin Mohd Edrus v Pendakwa Raya* [2010] MLJU 365; [2010] 1 LNS 315 di mana di dalam kes tersebut, tertuduh telah dihukum dengan hukuman penjara selama lima belas (15) tahun dan enam (6) kali sebatan di bawah s 395 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama-sama dengan s 397 Kanun yang sama.
- F
- G [22] Peguam bela bagi pihak responden di dalam hujahannya menyatakan responden dalam kes ini adalah seorang pesalah muda pada masa kejadian iaitu berumur 18 tahun 7 bulan (tarikh lahir 21 Disember 1991) dan tarikh kejadian 17 Mac 2010) dan tidak mempunyai rekod jenayah yang lampau sebelum ini.
- H [23] Peguam bela juga menyatakan bahawa hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen jenayah iaitu empat tahun penjara dan satu sebatan adalah mencukupi dan mampu memperingatkan dan memberi kesedaran kepada responden supaya tidak terlibat dalam mana-mana kesalahan jenayah di masa akan datang.
- I [24] Seterusnya peguam bela berhujah bahawa hukuman yang dijatuhkan adalah mencukupi untuk memperingatkan pesalah-pesalah muda di kalangan masyarakat supaya tidak terlibat dalam kesalahan-kesalahan dalam kes ini. Hukuman tersebut juga setimpal dan tidak mengabaikan kepentingan masyarakat iaitu hukuman penjara dan sebatan tetap akan diberikan tanpa mengambil kira faktor umur dan kesalahan pertama.

[25] Peguam bela juga menarik perhatian mahkamah ini bahawa di dalam alasan penghakimannya, hakim mahkamah sesyen juga ada mempertimbangkan peranan responden yang dimainkan pada masa kejadian di mana mangsa-mangsa tidak dapat menyatakan bahawa respondenlah yang mengakibatkan kecederaan ke atas mangsa dan tidak juga menyatakan bahawa respondenlah yang meragut rantai mangsa.

A

B

[26] Peguam bela di akhir hujahannya menyatakan bahawa responden yang merupakan seorang pesalah muda dan pesalah pertama pada masa kejadian, akan bergaul dengan penjenayah-penjenayah yang lain bagi jangka masa yang panjang jika dikenakan hukuman pemenjaraan yang lebih lama. Maka menurut peguam bela responden hukuman yang dijatuhkan adalah mencukupi untuk menginsafkan responden.

C

[27] Hakim mahkamah sesyen di ms 25–26 rekod rayuan telah memberikan alasan-alasan berikut semasa menjatuhkan hukuman:

D

Sentence

The offence of s 395 on its own invokes a maximum penalty of imprisonment for a term which may extend to twenty years and whipping. When read with s 397 where the offender is armed with or uses a deadly weapon, such offender shall be liable to be whipped in addition to any other punishment to which he may be liable under any other section of the Code. I had invited the accused to make his own plea in mitigation since his counsel did not turn up in court on 19 December 2013. He was quite eloquent which was a pleasant surprise. He pleaded with the court to pass a lenient sentence of a fine only. He said he came from an underprivileged family where he was the sole breadwinner for the family. His parents were suffering from various ailments and he also bore the burden of looking after his younger school going siblings. At the time of sentencing the accused said he had a good job in Singapore and he could amply provide for his family. He said that if he were to be imprisoned then there would be no one to care and support for his family.

E

F

G

The DPP on the other hand urged the court to give a deterrent sentence, stating that the accused as an intelligent adult should have known that he was committing a serious crime. She quoted the interests of the public demanded that the accused be dealt with a severe punishment not only to deter him but to deter other likeminded persons thinking of committing such a crime.

H

I have considered the plea in mitigation by the accused on his own behalf and I have also considered the rebuttal by the DPP. I have considered the charge and I agree that this is a serious offence. SP 4 suffered serious injuries and is lucky to be alive.

The accused and his friends preyed on SP 3, a woman and robbed her of her valuables. The trauma of being attacked is unimaginable. The accused had participated in a dangerous offence resulting in this hardship of his own making and dragging his own family into it.

I

An important factor that I took into account is the public interest factor (*R v Ball* 35 Cr Appeal R 164).

- A Nevertheless I will not lose sight of the fact that the accused is a first offender and was quite young at the time of the commission of the offence. He must be given a chance to rehabilitate himself. Too long a prison sentence will deny him the chance of turning over a new leaf and lead an honest life.
- B I sentenced the accused to a term of imprisonment of 4 years with effect from the date of sentencing and I also imposed whipping of one stroke. I feel that this will be an adequate and fair punishment for the accused and will deter him from even thinking of committing a crime in future.
- C [28] Mahkamah ini mendapati walaupun hakim mahkamah sesyen telah mengambil kira trauma yang dialami oleh SP3 dan menyatakan bahawa beliau mengambil kira faktor kepentingan awam yang dikatakan adalah faktor yang penting, tetapi hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen adalah tidak konsisten dan tidak berpadanan atau senada dengan pertimbangan kepentingan awam dan kesan jenayah tersebut ke atas mangsa yang dikatakan oleh beliau telah diambil kira. Hakim mahkamah sesyen gagal mempertimbangkan bahawa sebenarnya terdapat dua orang mangsa di dalam kes ini. Di samping SP3, SP4 juga adalah mangsa yang telah mengalami kecederaan yang serius. Nyawa SP3 dan SP4 amat terancam dalam kejadian ini. Tidak dapat dibayangkan perkara-perkara buruk yang boleh berlaku lagi kepada SP3 dan SP4 kalau tidak kerana mereka diselamatkan dengan bantuan SP6 dan orang awam lain yang lalu di tempat kejadian tersebut.
- D
- E
- F [29] Berlatarbelakangkan keadaan dan fakta kes ini, mahkamah bersetuju dengan hujahan perayu bahawa hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen adalah terlalu ringan (*manifestly inadequate*) dan tidak mencerminkan keseriusan kesalahan di bawah s 395 Kanun Keseksaan yang merupakan satu jenayah yang berat.
- G [30] Sepertimana yang dinyatakan oleh YA Zamani A Rahim J di dalam kes *Ahmad Rashidi bin Zainol & Anor v Public Prosecutor* [2014] 9 MLJ 562; [2013] 9 CLJ 476:
- H The presiding judge merely paid a lip service by saying the crime committed was serious and rampant. Having regard to the facts and circumstances of this case, I find the sentence of five years jail and whipping of three strokes imposed by the presiding judge is manifestly insufficient. The sentence passed was not consistent and did not accord with what was expressed by the presiding judge alluded above.
- I [31] Hukuman empat tahun penjara dan satu kali sebatan bukanlah cerminan yang benar kepada kesalahan seperti ini. Mahkamah ini tidak boleh membiarkan mesej yang salah diberikan kepada masyarakat seolah-olah jenayah berat seperti ini dipandang ringan oleh mahkamah yang seharusnya menjalankan peranan sebagai pelaksana kepada undang-undang tersebut dan melindungi kepentingan awam. Apatah lagi, undang-undang itu dibuat

dengan tujuan untuk melindungi kepentingan awam dan masyarakat. Mahkamah tidak boleh menutup mata dan memekakkan telinga dari melihat dan mendengar betapa masyarakat amat terkesan dan gentar mengenai kejadian rompakan yang sering berlaku di negara ini. Ianya adalah satu jenayah yang amat jelas mengganggu-gugat ketenteraman kehidupan masyarakat yang mahukan kehidupan yang selamat dan bebas dari pencerobohan dan ancaman yang boleh membawa kepada bahaya-bahaya lain yang menakutkan.

A

B

[32] Di dalam kes *Rex v Kenneth John Ball* [1951] 35 Cr App R 164, telah diputuskan:

C

In deciding the appropriate sentence a court should always be guided by certain considerations. The first and foremost is the public interest. The criminal law is publicly enforced, not only with the object of punishing crime, but also in the hope of preventing it. A proper sentence, passed in public, serves the public interest in two ways. It may deter others who might be tempted to try crime as seeming to offer easy money on the supposition, that if the offender is caught and brought to justice, the punishment will be negligible. Such a sentence may also deter the particular criminal from committing a crime again, or induce him to turn from a criminal to an honest life. The public interest is indeed served, and best served, if the offender is induced to turn from criminal ways to honest living. Our law does not, therefore, fix the sentence for a particular crime, but fixes a maximum, the appropriate sentence for each criminal in the particular circumstances of each case. Not only in regard to each crime, but in regard to each criminal, the court has the right and the duty to decide whether to be lenient or severe.

D

E

[33] Di dalam kes ini, faktor pemberatan perlu diambil kira kerana kejadian ini melibatkan dua orang mangsa yang mana salah seorang daripada mereka telah mengalami kecederaan yang serius. Seringkali kejadian rompakan berlaku di dalam bangunan seperti di dalam rumah. Namun di dalam kes ini, rompakan berlaku di jalan raya. Ini menunjukkan betapa tegarnya responden dan rakan-rakannya yang berani melakukan kesalahan rompakan bersenjata di jalan raya iaitu tempat yang sering kita ingat hanya akan berlaku kemalangan jalan raya sahaja. Keselamatan pengguna jalan raya telah terjejas dengan satu lagi 'trend' rompakan yang dimulakan dengan pelanggaran kenderaan yang disengajakan. Keseriusan jenayah yang dilakukan ditambah lagi dengan hakikat bahawa senjata yang boleh membawa maut telah digunakan dalam melakukan rompakan tersebut.

F

G

H

[34] Tidak ada seorang pun manusia yang akan mengatakan bahawa jenayah seperti ini wajar dipandang ringan bila mana keselamatan peribadi serta nyawa telah terancam.

I

[35] Mahkamah boleh membayangkan trauma yang berkekalan yang dialami oleh mangsa-mangsa dalam kes ini. Perkara-perkara ini telah gagal diambil kira secara mendalam oleh hakim mahkamah sesyen dan hukuman

- A yang dikenakan oleh beliau adalah satu hukuman yang boleh mencemar kepercayaan awam dan masyarakat terhadap mahkamah yang berperanan sebagai ‘*guardian of the law*’.
- B [36] Yang Arif Hakim Abdull Hamid Embong J dalam kes *Pendakwa Raya lwn Burhanuddin* [2006] 6 MLJ 465; [2006] 8 CLJ 409 telah menambah hukuman 30 bulan penjara dan satu sebatan kepada tujuh tahun penjara dan lima kali sebatan rotan kepada responden di dalam kes tersebut untuk satu kesalahan samun bersenjata seperti ini. Responden di dalam kes tersebut telah mengaku salah. YA Hakim telah menyatakan di ms 469 (MLJ); 413 (CLJ) keputusan kes:
- C [13] Mahkamah boleh dituduh sebagai telah mengabaikan peranannya jika tidak peka kepada hasrat orang awam untuk mendapat perlindungan daripada penjenayah seperti tertuduh ini. Keadilan kepada mangsa dalam samun ini seharusnya dicerminkan dengan satu hukuman yang berat terhadap tertuduh.
- D
- E [37] Alasan penghakiman yang diberikan oleh hakim mahkamah sesyen menampakkan bahawa beliau meletakkan kepentingan responden melebihi kepentingan awam dalam menjatuhkan hukuman. Faktor usia responden menjadi salah satu faktor yang dipertimbangkan oleh hakim mahkamah sesyen.
- F [38] Mahkamah ini bersetuju bahawa usia muda responden sewajarnya mendapat perhatian untuk hukuman ringan dipertimbangkan. Namun demikian, Mahkamah ini hanya memastikan bahawa terdapat keseimbangan yang perlu dilakukan antara kepentingan awam yang perlu diberi keutamaan dan kepentingan responden yang masih muda.
- G [39] Mahkamah perlu bersikap adil kepada semua pihak. Keadilan bukan sahaja sepatutnya diberikan kepada responden tetapi keadilan juga wajar diberikan kepada mangsa dan masyarakat amnya. Di dalam kes *Rex v Grondkwoski* [1946] All ER 560, mahkamah telah mengingatkan bahawa:
- H The judge must consider the interest of justice as well as the interest of the prisoners. It is too often nowadays thought, or seems to be thought, that the interests of justice means only the interests of the prisoners.
- I [40] Begitu juga di dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256, Hakim Hashim Yeop Sani J telah menyatakan bahawa penekanan yang terlalu berat yang diberikan kepada pesalah adalah satu pertimbangan yang khilaf apabila menjatuhkan hukuman. Beliau menyatakan:
- This in my view is wrong approach. The correct approach is to strike a balance, as far as possible, between the interests of the public and the interests of the accused.

[41] Mahkamah ini sedar akan kes-kes yang telah diputuskan sebelum ini yang mana prinsipnya antara lain menyatakan bahawa kepentingan awam itu juga dipenuhi apabila pesalah pertama dan pesalah muda diberikan peluang untuk menjalani kehidupan yang lebih baik kerana terdapat harapan mereka akan berubah jika diberikan peluang.

A

B

[42] Sebagai contoh di dalam kes *Lim Yoon Fah v Public Prosecutor* [1971] 1 MLJ 37, Hakim Chang Min Tat J memutuskan:

Held: Allowing the appeal: In this case the public interest would be best served by helping the offender to turn from criminal ways to honest living and as there was a probability that the appellant would turn a new leaf if given the chance; the appellant will be put on bond under section 294 of the Criminal Procedure Code for 3 years, in the sum of RM1000 in one surety. It is by reason of the character and antecedents of the offender and in particular circumstances of this case that I propose to allow this appeal, as I feel from reading the probation report and after hearing his counsel and receiving an assurance from his parents that the appellant will in all probability turn over a new leaf. The sentence is set aside and the appellant will be put on bond under section 294 of the Criminal Procedure Code for 3 years in the sum of RM1000 in one surety

C

D

[43] Di dalam kes *Lim Yoon Fah v Public Prosecutor* [1971] 1 MLJ 37 di atas, pesalah tersebut berumur 20 tahun tujuh bulan dan telah mengaku bersalah untuk kesalahan merompak di bawah ss 392 dan 397 Kanun Keseksaan.

E

[44] Di dalam satu lagi kes iaitu *Public Prosecutor v Tan King Hua* [1966] 1 MLJ 115, mahkamah juga telah memutuskan seperti berikut:

F

‘... The main consideration in dealing with a youthful offender must always be to help him to become a good and useful citizen. To allow him to mix with hardened criminals in his early life would cause him harm in his later life. Everything reasonable should be done to avoid sending such an offender to prison if other suitable punishment is available.’

G

[45] Di dalam kes *Public Prosecutor v Tan King Hua* [1966] 1 MLJ 115 tersebut di atas, pesalah berumur 16 tahun dan telah dituduh melakukan kesalahan mencuri di bawah s 379 Kanun Keseksaan.

H

[46] Walaupun terdapatnya prinsip-prinsip di atas berkaitan dengan pengendalian hukuman-hukuman untuk pesalah muda, prinsip tersebut tidaklah terpakai untuk kesemua kes yang melibatkan pesalah muda. Hukuman yang sesuai mestilah bergantung kepada fakta dan keadaan sesuatu kes, terutamanya keseriusan kesalahan tersebut.

I

[47] Di dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256 Hakim Hashim Yeop Sani J telah membincangkan garis panduan secara am

- A mengenai hukuman. Hakim tersebut juga menyatakan bahawa latarbelakang sesuatu pindaan yang dibuat kepada sesuatu peruntukan undang-undang tersebut juga perlu dilihat. Di dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256 tersebut, kesalahan yang dilakukan oleh pesalah muda ialah kesalahan memiliki dadah jenis heroin. Ketika itu terdapat pindaan-pindaan
- B yang telah dibuat ke atas Akta Dadah Berbahaya 1952 di mana beberapa peruntukan telah dibuat untuk menaikkan jumlah hukuman. Hakim Hashim Yeop Sani J di dalam penghakimannya menyatakan bahawa adalah difahami bahawa pindaan-pindaan yang dibuat ke atas peruntukan di dalam Akta Dadah Berbahaya tersebut jelas menunjukkan polisi awam yang menyedari
- C betapa kesan dadah tersebut membawa kemudaratan kepada masyarakat. Dalam kata lain, peruntukan undang-undang itu sendiri mencerminkan keseriusan kesalahan.
- D [48] Hakim Hashim Yeop Sani J menjelaskan di dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256 di atas seperti berikut:
- E “The principles to be applied in imposing sentence however are the same in every case. The High Court sitting in exercise of its revisionary powers will not normally alter the sentence unless it is satisfied that the sentence of the lower court is either manifestly inadequate or grossly excessive or illegal or otherwise not a proper sentence having regard to all the facts disclosed on the record or to all the facts which the court ought to take judicial notice of, that is to say, that the lower court clearly has erred in applying the correct principles in the assessment of the sentence. It is a firmly established practice that the court will not alter a sentence merely because it might have passed a different sentence.
- F
- G In respect of offences under the Dangerous Drugs Ordinance 1952, there, has been a gradual change in the attitude of the legislature during the last few years. The Ordinance has been amended by Parliament a number of times, in 1971 (by Act A112 of 1972) then in 1973 (by Act A194 of 1973) and then in 1975 (by Act A293 of 1975). At the moment there is yet another amendment which is awaiting the Royal Assent. In the legislative exercise in 1973 penalties attached to the various offences under the law were enhanced. For the offence of possession of any dangerous drugs under s 12(2) of the Ordinance, for example, the penalty was increased from a maximum of \$10,000 fine to a maximum of \$20,000 fine and the maximum imprisonment was increased from three years to five years. In the legislative exercise in 1975, among other things, a new provision (new section 39A) was inserted whereby it is provided that whoever is convicted of an offence under the Ordinance and the subject matter of which is heroin or morphine of five grammes or more in weight shall be liable to imprisonment (with no option of a fine) for a term not exceeding fourteen years and not less than three years and he shall also be liable to whipping of not less than six strokes. According to the Bill which is at the moment awaiting the Royal Assent another new provision is inserted creating a new offence of planting or cultivating any plant from which raw opium, coca leaves, poppy-straw or cannabis may be obtained. The punishment for the new offence is life imprisonment and whipping.
- H
- I

It is common sense to say that behind these legislative exercises was the government's realisation albeit gradual, of the problem of drug abuse in this country, the degenerating effect of the misuse of dangerous drugs and the attendant dangers it has posed to society itself. The amendments passed by Parliament therefore reflect the public policy. It must be presumed that behind the public policy is the consideration of public interest.

A

The change in the attitude of the Legislature itself during the last three years reflects the seriousness of the problem. In my view the courts will not be performing their functions honestly if the seriousness of the situation is not reflected in the sentence imposed or if the sentence appears to defeat the object of the statute. This is not saying that the courts in the treatment of drug offences should at all times be severe. Each case has to be determined on its own merits. But in every case the courts must be realistic and rational.'

B

C

[49] Melihat kepada rasional penghakiman Hakim Hashim Yeop Sani J di atas mahkamah ini mendapati bahawa hukuman yang diperuntukkan undang-undang adalah gambaran polisi awam terhadap keseriusan sesuatu kesalahan.

D

[50] Untuk kes di hadapan mahkamah ini, hukuman yang diperuntukkan di bawah s 395 Kanun Keseksaan menunjukkan tahap keseriusan kesalahan tersebut di mana hukuman penjara yang boleh dikenakan ialah sehingga 20 tahun.

E

[51] Fakta kes seperti yang telah dizahirkan di atas juga menunjukkan bahawa perbuatan responden dan tiga orang lagi yang masih bebas bukanlah satu perbuatan yang menunjukkan 'kenakalan' remaja. Jenayah di mana responden terlibat adalah satu jenayah berat. Dalam usianya yang masih muda beliau telah terlibat dalam rompakkan berkumpulan yang menggunakan senjata yang boleh membawa maut. Sekiranya pesalah muda seperti responden yang melakukan jenayah rompakkan berkumpulan dengan menggunakan senjata berbahaya dibiarkan terlepas di dalam masyarakat dengan hukuman yang ringan, akan muncul lebih ramai lagi pesalah muda yang berpotensi melakukan kesalahan seperti ini. Ini adalah kerana hukuman yang ringan yang dikenakan oleh mahkamah hanya kerana mereka berusia muda akan memberikan mesej yang salah kepada orang awam.

F

G

H

[52] Hakim Abdoolcader J di dalam kes *Public Prosecutor v Teh Ah Cheng* [1976] 2 MLJ 186; [1976] 1 LNS 116 telah menyatakan bahawa sekiranya seorang pesalah muda itu berani untuk melakukan satu kesalahan yang serius maka dia juga mesti berani menghadapi akibat dari perbuatan tersebut. Hakim tersebut menerangkan:

I

Deterrence in this case would be that of the respondent and likely offenders similarly inclined, but there is an ancillary but no less important aspect to

- A** deterrence in cases involving unlawful possession of firearms in preventing the possible progression from mere possession to sinister user. Serviceable firearms and ammunition are neither designed nor intended for decorative or ornamental purposes to be placed on the mantelpiece for display and admiration, and it is certainly not inconceivable that the hand that wields firearms may well be capable
- B** of injuring, maiming, and striking terror in the hearts of the innocent and perhaps at some stage even in fortuitous circumstances if not by design turning into and ending up as the hand of the assailant or even the assassin. So deterrence relates not only to the offence of unlawful possession but also serves the double purpose in such cases of at least reducing the possibilities of the possessor transforming into an active user of such offensive weapons.
- C** The respondent was some 18 years and five months of age at the time he committed the offences in question, and it is in effect urged upon me that his age should be an overwhelming consideration for the purposes of any sentence imposed and for not sending him to prison. I regret I am not convinced that this is necessarily so as a
- D** matter of course in relation to a case involving the unlawful possession of firearms. If a person is not too young to have in his possession and to handle firearms and does so unlawfully then he is certainly not too young to suffer the penalties therefor prescribed by law. Just as he who plays with fire is liable to get burnt, so must he who plays with firearms without lawful authority or excuse do so at his peril and be
- E** prepared to accept the drastic consequences of such an act. If age alone were the sole determining factor in the severity of punishment in offences involving firearms and for not imposing a corrective custodial sentence, then it may not be impossible to envisage the horrifying spectacle of the community having on its hands and in its midst an unrestrained brood of gun-toting pistol-packing prone thugs of tender years on the prowl with dubious intent and running around loose on the strength of
- F** bonds of questionable efficacy equipped with the potential and perhaps even the inclination to put such offending objects to actual use with resultant terror, bodily harm and loss of life.
- G** [53] Di dalam kes ini, fakta bahawa perayu berumur 18 tahun semasa kesalahan dilakukan dan sebagai pesalah pertama tidak dapat menghakis pertimbangan kepentingan dan keselamatan awam berkaitan suatu kesalahan yang sangat serius yang patut diberikan keutamaan. Walaupun tidak dapat dipastikan sama ada respondenlah yang memegang senjata berbahaya tersebut
- H** atau sama ada dia yang telah meragut rantai emas SP3 namun hakikatnya, keterangan-keterangan yang ada jelas menunjukkan bahawa responden telah dicamkan sebagai salah seorang yang terlibat dalam jenayah rompakan berkumpulan menggunakan senjata berbahaya yang boleh membawa maut.
- I** [54] Satu lagi faktor ialah bila mana jenayah yang dilakukan oleh responden bersama tiga yang lain di jalan raya, tempat di mana kenderaan yang lalu lalang jelas menunjukkan bahawa responden adalah seorang yang sangat berani melakukan jenayah serius secara terang-terangan walaupun pada usia mudanya.

- [55] Mahkamah juga telah meneliti mitigasi yang dibuat oleh responden dan mendapati bahawa tidak ada faktor-faktor istimewa yang menunjukkan bahawa responden sudah insaf atau berpotensi untuk dipulihkan dalam waktu yang singkat. Sekiranya responden wajar diberikan peluang untuk direhabilitasikan, biarlah dia direhabilitasikan di penjara kerana itulah tempat yang selamat untuk responden untuk satu jangka waktu yang agak panjang dan masyarakat akan lebih selamat. Responden perlu diasingkan daripada masyarakat untuk suatu waktu yang agak panjang. A
B
- [56] Mahkamah ini mendapati bahawa hukuman empat tahun dan satu kali sebatan yang dijatuhkan ke atas responden adalah hukuman yang tidak wajar dan tidak akan memberi pengajaran kepada responden untuk tidak melakukan jenayah yang serupa. C
- [57] Di dalam kes *Azweel bin Mohd Ali lwn Pendakwa Raya* [2013] 1 MLJ 253; [2012] 6 CLJ 809, Mahkamah Rayuan di dalam kes tersebut telah mengekalkan hukuman 10 tahun penjara ke atas pesalah muda berumur 17 tahun dua bulan untuk kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan. Mahkamah di dalam kes tersebut memutuskan: D
- (1) Kepentingan awam mengatasi kepentingan peribadi. Pertimbangan bahawa perayu berumur 17 tahun 2 bulan semasa kesalahan dilakukan dan bahawa dia merupakan seorang pesalah pertama tidak dapat menghakiskan pertimbangan kepentingan dan keselamatan awam berkaitan suatu kesalahan yang sangat serius, yang patut diberikan keutamaan bagi menetapkan hukuman ke atas perayu. E
 - (2) Pesuruhjaya Kehakiman telah menimbangkan pertimbangan-pertimbangan yang perlu dipertimbangkan secara sah di sisi undang-undang sebelum menjatuhkan hukuman. Mahkamah Rayuan tiada sebab untuk campurtangan dalam hukuman tersebut kerana ia bukan 'manifestly inadequate or excessive or illegal or otherwise not a proper sentence having regard to all the facts disclosed'. F
G
 - (3) Perayu gagal meyakinkan mahkamah bahawa hukuman sepuluh tahun penjara yang dikenakan oleh Mahkamah Tinggi, adalah 'excessive' memandangkan hukuman maksima bagi setiap kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan telah dinaikkan oleh Parlimen daripada 20 tahun penjara kepada 30 tahun penjara serta denda. Perayu juga gagal meyakinkan mahkamah bahawa hukuman yang dikenakan adalah 'illegal or otherwise not a proper sentence having regard to all the facts disclosed or that the court has clearly erred in applying correct principles in the assessment of sentence'. H
 - (4) Sesuatu hukuman 'deterrence' bukan sahaja menghalang perayu daripada mengulangi kesalahannya tetapi juga menghalang orang lain daripada melakukan kesalahan yang sama. Hukuman bercirikan 'rehabilitation' pula bertujuan untuk memulihkan perayu menjadi orang yang baik dan dapat diterima oleh masyarakat selepas menjalani hukuman berkenaannya. Perayu sudah berumur 19 tahun 6 bulan ketika pendengaran rayuan. Sekiranya permohonan perayu dibenarkan, beliau hanya perlu berada di Sekolah Henry Gurney bagi tempoh satu tahun enam bulan. I

A Ini adalah tempoh yang singkat dan tidak mencukupi untuk memulihkan perayu.

[58] Mahkamah ini juga telah meneliti bentuk hukuman yang telah dibuat oleh mahkamah-mahkamah ke atas kesalahan merompak menggunakan senjata yang menunjukkan bahawa mahkamah mengenakan hukuman berbentuk deteren. Hakim Mohd Zawawi bin Salleh J (pada ketika itu Hakim Mahkamah Tinggi Johor Bharu) telah merumuskan mengenai bentuk hukuman yang wajar yang telah dijatuhkan oleh mahkamah lain untuk kesalahan merompak menggunakan senjata di dalam kes *Ahmad Nizam bin Mohammed & Anor Saini bin Mohd Edrus v Pendakwa Raya* [2010] MLJU 365; [2010] 1 LNS 315 seperti berikut:

[11] Berhubung dengan hukuman yang wajar dan setimpal terhadap kesalahan rompak, ia telah banyak diperkatakan oleh kes-kes yang diputuskan. Mahkamah ini tidak bercadang untuk mengulanginya di sini. Adalah difikirkan memadai bagi tujuan inijika dipetik di sini keputusan VT Singam H di dalam kes *Public Prosecutor v Kamaruzaman Mahmud & Ors* [2007] 1 MLJ 750; [2006] 4 CLJ 792 di mana Mahkamah ini bersetuju sepenuhnya:

[39] This court is of the view that if a crime, like armed robbery has been committed which is one 'calculated to inspire great alarm', as manifesting a very mischievous disposition, or especially rife in a particular district or throughout the country, it may be necessary to award a very severe punishment and to take away from the offender the power of committing such a crime or any crime for a long period (see *Choh Wai Sung v Public Prosecutor* [1946] 1 LNS 2; [1946] 12 MLJ 119 at p 123).

[40] There is a pressing need to protect the public from serious harm such as offences of robbery and violence and one of the ways to give the necessary protection is to keep the offenders away from society and if the facts so warrant for a longer period. While the need to impose a non custodial sentence against first offender and those who plead guilty is to be taken into consideration, so was the need to ensure that public safety, their property and belongings are also well protected. Clearly, the offence of robbery with a deadly weapon, being parang, is one calculated to inspire great alarm and is especially rife in most robbery offences. In the instant case, the admission by both the accused that the parang was carried in the course of the commission of robbery as a protection to personal safety cannot be considered on the facts as a true mitigating circumstances as only if the victims had resisted, protested, challenged or raised an alarm the parang would have been inevitably used upon the victims and consequently the result would have been a great disaster. Society is terrified by robbers and especially those who are armed. Robbery, and particularly armed robbery, is an offence against the person, as well as an offence against property. (See *Reg v Sargeant* [1974] 60 Cr App R 74, *Public Prosecutor v Teh Ah Cheng* [1976] 2 MLJ 186; [1976] 1 LNS 116, *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 1 LNS 102; [1976] 2 MLJ 256 at p 257–258, *Reg v Davies* [1978] 67 Cr App R 207, *Public Prosecutor v Leo Say & 2 Ors* [1985] 2 CLJ 155; [1985] CLJ (Rep) 683, *Low Thim Fatt v Public Prosecutor* [1989] 1 MLJ 304; [1988] 1 LNS 218, *Public Prosecutor v Chot Saik Kam* [1990] 1 LNS 137; [1991] 1

MLJ 193, *Public Prosecutor v Muhari bin Mohd Jani & Anor* [1996] 3 MLJ 116; [1999] 8 CLJ 430, *Zaidon Shariff v Public Prosecutor* [1996] MLJU 159; [1996] 4 CLJ 441, *Public Prosecutor v Govindnan a/l Chinden Nair* [1998] 2 MLJ 181; [1998] 2 CLJ 370, *Tan Lay Chen v Public Prosecutor* [2001] 1 MLJ 135; [2000] 4 CLJ 492).

[41] The Court of Criminal Appeal has said in many cases that the range of sentences imposed for serious armed robbery offences should be much higher than those in fact imposed by sentencing judges. Observations were passed by the court as long ago as 1984 in *R v Hayes* [1984] 1 NSWLR 740 at 743; [1984] 1A Grim R 187, repeated in *Ellis* [1993] 68 A Grim R 449 where Hunt CJ at CL observed that reference to the judgments in *Flack And Smith* (unreported, NSW CCA, 12 December 1989) demonstrated that a higher range of sentence for armed robbery was required, and gave a clear indication that sentences should be increased for that crime. In *Vu (Manh Hung)* (unreported, NSW CCA, 11 November 1993), the court stated that 'the time has more than come for far more deterrent sentences to be imposed for those offences of serious armed robbery'.

[12] Apa yang Mahkamah ini ingin menambah di sini ialah bahawa tampaknya, terdapat kemufakatan atau kesepakatan pandangan oleh mahkamah-mahkamah yang menjatuhkan hukuman terhadap kesalahan rompak bahawa faktor retribusi dan deteren perlu diutamakan dan didahulukan. Dalam kes *Ong Lai Kim & Ors v Public Prosecutor* [1991] 3 CLJ 376 (Rep); [1991] 2 CLJ 1568, Zakaria Yatim H (sebagaimana beliau ketika itu) berkata:

Similarly, the punishment for the robbery offence must also be deterrent in nature. The appellants are no doubts first offenders but as they have been convicted of a serious crime involving violence, the primary consideration of the court is the element of public interest and society's abhorrence of this type of crime: See *Goh Chong Wee v Public Prosecutor*.

(Lihat juga kes-kes *Public Prosecutor v Rajandran & Anor* [1985] 2 MLJ 260; [1985] 1 LNS 30, *Public Prosecutor v Wong Chak Heng* [1985] 1 MLJ 457; [1985] CLJ 717 (Rep); [1985] 1 CLJ 375, *Public Prosecutor v Loo Chang Hock* [1988] 1 MLJ 316; [1988] 2 CLJ 263 (Rep); [1988] 1 CLJ 76 dan *Public Prosecutor v Wong Kee Fatt* [2009] 9 CLJ 482).

[59] Di dalam kes tersebut di atas, perayu-perayu telah dijatuhkan dengan hukuman 15 tahun penjara dan enam sebatan setelah perbicaraan penuh dijalankan untuk kesalahan samun di bawah ss 395/397 Kanun Keseksaan.

[60] Di dalam kes *Ahmad Rashidi Zainol & Anor v Public Prosecutor*, kedua-dua perayu di dalam kes tersebut telah didapati bersalah untuk kesalahan yang sama iaitu di bawah s 395 Kanun Keseksaan. Kedua-dua perayu telah dihukum penjara selama lima tahun dan tiga sebatan oleh hakim bicara. Namun di peringkat rayuan ke Mahkamah Tinggi hakim Zamani A Rahim J telah menggantikan hukuman tersebut kepada 12 tahun penjara dan sepuluh sebatan rotan.

- A [61] Mahkamah akur bahawa sememangnya mahkamah ini semasa mendengar rayuan perlulah perlahan dalam mengusik dapatan dan hukuman yang dibuat oleh hakim yang mendengar perbicaraan kecuali terdapat kekhilafan yang mendesak yang memerlukan campurtangan mahkamah ini.
- B [62] Di dalam kes di hadapan mahkamah ini, hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen adalah terlalu kurang dan ianya tidak bersesuaian sama sekali dengan fakta dan keadaan kes. Hukuman yang dijatuhkan adalah terlalu ringan (*manifestly inadequate*) dan tidak dapat menzahirkan keseriusan jenayah yang dilakukan.
- C [63] Masyarakat perlu diberitahu bahawa mahkamah tidak akan memandang ringan ke atas kesalahan jenayah seperti ini walaupun ianya dilakukan oleh pesalah muda. Oleh yang demikian, setelah meneliti kesemua fakta dan keterangan kes serta nas undang-undang, hukuman yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen diketepikan dan sebagai ganti, mahkamah ini menjatuhkan hukuman 12 tahun penjara dari tarikh tangkap dan hukuman rotan sebanyak dua sebatan ke atas responden.
- D
- E *Rayuan dibenarkan.*

Dilaporkan oleh Afq Mohamad Noor

F

G

H

I